

Regidoria de Cultura
**AJUNTAMENT DE
LES BORGES DEL CAMP**

XIX Premi Literari Les Borges del Camp 2008

PREMI POESIA

En passat continu

Cristina Font Butxaca

EVIDÈNCIES

- D'acord, està bé, estic DESESPERADA.
El meu vestit de diumenge
està replet de BASTARDS,
cosits a mitra nit
amb agulla de plata.

- D'acord, està bé, res és el que SEMBLA.
I tot sembla el no-RES.

- D'acord, està bé, adoro el SUICÏDI.
I més, quan és una forma
d'alliberar-se de
l'autoNEGACIÓ.

- D'acord, està bé, tinc POR.
No vull ser "poca cosa".
Vull marcar una línia divisòria
en el temps.
Vull no FINGIR.
I fer-ho per sempre
seria com pintar
sobre vells quaderns d'estiu
una VIDA a la Toscana.

PUNT 0

Lligo dits
que no són meus.

Lligo somnis
que tenen
color de turquesa.

Serveixo
les meves pupil·les,
Déu me les besa.

Punt òptim
Punt 0.

Perdo una ungla,
carrer sense sortida
és l'essència
d'un cos
on la pell hi PESA.

NOSTÀLGIES

Sóc el resultat
d'un moment
en passat continu.

Sóc el resultat
d'un temor
lligat a un altre,
fent autoestop
a la carretera
dels desitjos;
anant cap a la ciutat
dels records...
En un bus sense nom.

Ressegueixo
amb la ment
els paràmetres
de la meva 'fantasia'.

Nostàlgies,
em BESEN.

CARRER ARIBAU

Sucre,
endolceix
cares buides,
desconegudes.

Caramel·litzo,
El sucre...
Les cares...
Caramel·litzo
fins a l'últim bocí
d'un desconegut
que em provoca...

Em faig present
en vides externes,
històries paral·leles
que viuen rere els vidres
d'un mirall retrovisor.

Desconec,
si els meus somnis
s'amaguen a la plata
dels croissants
o
enmig de la xocolata
de les trufes
acabades de fer.

A la pastisseria
que fa cantonada
amb el carrer Aribau;
Jo prenc FORMA.

FREUD

Coquetejo amb el fred,
amb el neguit
de no saber que passarà
en els propers minuts.

Intento digerir
PARTS
d'una vida que no sé
si em pertany.

Els teus ulls
Em traeixen,
Podria endevinar...
seduint la veritat
com un autèntic profeta.

Imatges que no he vist
persegueixen
el meu INconscient.

Freud;

No sabia que algun
dia...
voldria eliminar
la seva teoria
del planeta.

INTERMITJOS

Recorro, obsoleta,
en deliris,
les cantonades
més fosques
del subconscient.

Asseguda,
al sòl dels pobres,
observo el nen mexicà
jugant amb aire, ple de vida.
Al costat,
brut de la feina
un home cansat de la mateixa ....

I,
JO.

Sent un terme mig,
em pregunto
on PERDRE la meva batalla.

AUTOBIOGRAFIA

S'escolen,
els dies sense fer soroll
rere la porta.

Vidres trencats
fereixen peus innocents.

(VICTIMATGE;
El victimatge m'ha vençut).

I, recol.lecto
futures promeses
fetes a mi mateixa
entre el riu
de l'infància
i les canyes dolçes
que guarnirant el meu present.

I, m'aturo
a escoltar
l'angoixa que em rossega les entranyes
perquè sense "ella"
no seria JO...

(Una AUTOBIOGRAFIA Perfecte).

PENSAMENTS COLOR PÚRPURA
i DERIVATS

I poder
emmudir
en paraules
circumstancials.

En fets puntuals
que em fan
d'abric
i
-un xic més poeta-.

Carrers,
es guarneixen,
matiners
del meu dol.

-Pensaments color PÚRPURA
i DERIVATS-.

ADJECTIUS EM CONTEMPLIEN

SÒLIDA,
com el bes que em captura.

PERVERSA,
com udols de llop
en plena nit.

SINCERA,
com la fruita madura
a punt de collir.

TRANSPARENT,
com qualsevol abraçada
donada a mitja tarda.

FRÀGIL,
en extrem.

VICI,
nova paraula
agregada
al particular
"Diccionari dels silencis".

“POUPÉE DE PORCELAINÉ”

Arrossego
amb nostàlgia,
moments
fets d'escuma.

I,
en un dia plujós
on els capricis
de la meva vida
pengen d'un fil...
M'imagino sent una
'Poupée de Porcelaine';
pintant
un munt de somnis
damunt un conte de paper.

CARMÍ

I vas desaparèixer,
deixant el llit
ple d'espines
i l'armari
buit d'intencions.

I vas desaparèixer.
deixant un sospitós
rastre de carmí
en els meus
llavis tristos.

I et vaig trobar,
asseguda...
a la meva tassa
de té,
fumant el teu últim cigarret.

Esperant, aquest cop,
no equivocar-te amb mi.

BÀLSAM

Un dia qualsevol
m'asseuré
damunt la teva cintura.

Em feriré els talons,
només perquè TU
puguis apedaçar-me'ls
amb el bàlsam dels desitjos.

Em descriuré feta de sucre
amb sabor a cirera.

Et donaré un grapat
dels meus cabells
perquè puguis guardar-lo
entre el rancor
i
les nits llargues
d'haver estat "teva".

EMPATIA

De manera recíproca
ens oblidem de petits fragments
que formaren part de les nostres vides.

De manera ambigua,
redescobreixo instants, ja viscuts,
en tercera persona,
aquest cop en carn pròpia.

.....a les 21'15, en aquell bar de la plaça,
al tamboret del mig de la barra,
desxifro de manera subtil
converses enterrades
a finals de desembre.

De manera caòtica,
he sentit avui
que recordar-te
i sentir-me una igual.....

la soledat i una cervesa
podien fer-me capbussar
en el món de la por.